

سُورَةُ مَرْيَمَ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كهيعص ١ سهرنجی سهرهتای سورهتی (البقرة) بده. **ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكْرِياً ٢** ئەى پێغه مبهەر (ﷺ)، ئەم باسه باسی رهحمهتی پهروهردگارتە، دهربارهی بهندهی خوێ زهکهریا. **إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيّاً ٣** کاتیک له (پهرستگای خویدا) هانا و هاواری برد بو پهروهردگاری به پهنانی. **قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيّاً ٤** وتی: پهروهردگارا، بهراستی من ئیسکه کام لاوز بوون و قژی سهرم ههر هه مووی سیپی دایگرتوو، بهلام من ههرگیز له دوواو پارانهوهم له زاتی تو ناومید نه بووم و (دهستت نه ناوه بهروومهوه). **وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَأْيِ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيّاً ٥** بهراستی من لهوه ترساوهم که خزم و خویشان عهشهرت دوای مردنم سهگردان بن، (چونکه کهسیکی وایان تیدا بهدی ناکهم که شایستهی گه یاندنی په یامه کهت بیّت، خۆت ده زانیت) خیزانکه شم مندالی ناییت، بویه داواکارم له له بهخششی خۆت به هرهوهرم بکه و مندالیکم پی بهخشیت که بتوانیت جیکه ی من بگریتهوه. **يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ عَالٍ يَعْقُوبُ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيّاً ٦** تا میراتی پێغه مبهراهی من و نهوهی یه عقوب وهر بگریت، ههروهها پهروهردگارا بیکه به کهسیکی وا، که تۆش و بهنده چاکه کانیشت لیی رازی بن (ئهوهنده چاکه کارو چاکه خوازو دیندار بیّت). **يَزَكِّرْ يَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيّاً ٧** خوای گهوره نزاکه ی گیرا کردو فهرمووی: ئەى زهکهریا بهراستی ئیمه مژدهت ده دهنی بهوهی که کوریکت پی ده بهخشین و ناویشی - یه حیا - یه، پێش ئەو که سمان هاوناوی ئەو نه کردوه. **قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيّاً ٨** زهکهریا وتی: پهروهردگارا به چ شیوه یه ک کورم پی ده بهخشیت، له کاتیکدا هاوسه ره که شم مندالی ناییت و منیش گه یشتوو مه ته نهوپه ری پیری و په که وته یی (بهلام هه موو شت لای تو ئاسانه). **قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئاً ٩** وتی: پهروهردگاری تو ههر بهو شیوه یه بریاری داوه و

فەرمووشیەتی ئەوکارە لای من زۆر ئاسانە، بەراستی پێش تریش تۆم دروستکردوو، وەنەبێت شتیکت بوو
 بیت (نە ناوت هەبوو نە بوون)... **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا** ❶ زەکەریا وتی: پەرەردگارا نیشانیەکم پێ ببەخشە تادنیام، کە ئەو مژدەیه هاتۆتەدی، خوای گەورە
 فەرمووی: نیشانەو بەلگەت ئەوێه (لەسەر بوونی ئەو کۆرە) کە تۆ ناتوانیت سێ شەوی تەواو (بە رۆژەکانیەوه)
 قسە لەگەڵ خەلکیدا بکەیت! **فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا**
 ❷ ئەوسا دوای دنیابوون لە پەرستگاکەى هاتە دەرەوه بۆ ناو قەومەکەى و ئاماژەى بۆ کردن (کە لە بەرامبەر
 نازو نەعمەت و بەخششەکانى خواوە) بەیانان و ئیواران تەسبیحات و ستایش بکەن. **يَيَّحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا** ❸ پاشان کە یەحیا گەورە بوو فەرمانمان پێدا ئەى یەحیا کتێبى (تەورات)
 بەتوندی بگەرەو پابەندی بەو هەر لە تەمەنى نەوجەوانیدا، توانای جیاکردنەوهى راست و ناراستان پێهەشتى، بە
 دادوەرىکى رێک و پێک کێشەى خەلکەکەى چارەسەر دەکرد. **وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا** ❹ یەحیا
 دل و دەروونیکی پر لە سۆزو خوشەویستی و پاک و خاوینى هەبوو کە لەلایەن خۆمانەوه پێمان بەخشیبوو و
 ئەو زۆر خواناس و پارێزگار بوو. **وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا** ❺ هەروەها چاک رەفتارو جوان
 رەفتار بوو لەگەڵ باوک و دایکیدا، وەنەبێت ئەو کەسیکی دلرەق و یاخی و نالەبار بوو بێت. **وَسَلَّمَ عَلَيْهِ**
يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ❻ درودو سەلامى خوای لەسەر بیت لە رۆژەدا کە لە دایک بوو و
 لەو رۆژەدا کە وفات دەکات، لەو رۆژەشدا کە هەڵدەستێت و زیندوو دەبێتەوه. **وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ**
انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ❼ ئەى پێغەمبەر (ﷺ) لە قورئاندا باسى بەسەرھاتی مەریەم یاد بکە،
 کاتیک کەنارگیری کرد لە کەسوکاری و شوینیکی لە رۆژەلانی (بیت المقدس) هەلبژارد (بۆ خواپەرستی).
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ❽ ئینجا لەتیوان خۆی و ئەواندا
 پەردەیهکی رایەل کرد (تادوور لەخەلکی بەسۆزەوه خواپەرستی بکات) ئیمەش جوهرەئیلی فریشتەمان نارد بۆ
 لای، وەکو بەشەریکی تەواو (خۆی خستە بەرچاوی). **قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا** ❾

مەريەم وتى: بەراستى من پەنا دەگرم بە خواى مېرەبان لە تۆ ئەگەر كەسيكى بە تەقواو لەخواترس بىت. **قَالَ**
إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ جوبرەئيل وتى: (مەترسە) دلنباە من تەنھا ئىردراوى
 پەرورەدگارى تۆم، تا مندالئىكى خاوينت پى بىەخشم. **قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ**
أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ مەريەم وتى: جا چۆن من مندالم دەبىت، لەكاتىكدا هېچ بەشەرىك توخم نەكەوتوو و داوین
 پىسېش نەبووم. **قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَى هَيِّئٍ وَلِنَجْعَلَهُ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً**
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ جوبرەئيل وتى: ئەو قسانەى تۆ راست و دروستن، بەلام ئەو بەپيارى پەرورەدگارە
 و دەفەرموئىت: ئەوکارە لای من ئاسانە (كە بەبى باوك ئەو مندالە بېنمە كايەو)، بۆ ئەوەى بىكەمە نىشانەو
 موغىزەيەك بۆ خەلكى، هەرەوھا رەحمەتئىكى تايەتئىش بىت لەلايەن ئىمەو، ئىتر ئەو كارەش بەپيارى لەسەر
 دراو و براوئەو. **فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا** ﴿٢٢﴾ دەستبەجى مەريەم سكى پىر بو، (بەغەم و
 پەژارەو) بەرەو شوئىنئىكى دوور رۆيشت. **فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ**
هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾ ئىنجا ژانى مندالبوون گرتى و بردى بۆ لای قەدى دارخورمايەك، (بەدەم ئاھو
 نالەو) دەيوت: پىش ئەم حالە بىردمايەو وەك شتىكى بى نرخ فەرامۆش بىكرامايە. **فَنَادَتْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا**
تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ ئەو مندالەى كە لە داوئى بەرپووە لە ژىرپەو (بانگى كردو وتى: دايە
 گيان) خەفەت مەخۆ، ئەوئە پەرورەدگارت بە بەردەمتدا جوگەلەيەكى جارى كردو. **وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ**
النَّخْلَةِ تَسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ ئەو دارخورمايەش (كە پالت پىوئەداو) كەمىك رايوئەشئە خورماى
 كەبىوت بەسەردا دەبارئىت. **فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ**
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾ ئىنجا لەو خورمايە بخۆ، لەو ئاوەش بخۆرەو، خەمىشت
 نەبىت، ئەگەر كەسيكت لە خەلكى بىنى و (پرسىارى لى كردى)، ئەو بە ئىشارەت تىي بگەيەنە پىي بلى:
 بەراستى من بەپارمداو و نەزرم كردو بە رۆژوو بىم بۆ خواى مېرەبانم، لەبەر ئەو ئەمرو من هەرگىز قسە
 لەگەل كەسدا ناكەم. **فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَمْرِئٌ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا** ﴿٢٧﴾ ئەوسا مەريەم

مندالی نازداری خوی له باوهش گرت و بردی بو لای خزم و کەس و کاری (هەموو بەسەرسامیەوه) وتیان:

ئەى مەریەم بەراستی کاریکی نالەبارو ئابرووبەرت ئەنجامداوه. **يَتَأَخْتِ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا** (٢٨) ئەى خوشکی هاروون (لەبەر تەقواو خواناسی ئەو ناز ناوەیان پێداوو) تۆ نە باوکت کەسیکی خراب و (شەروال پێس بوو) نە دایکیش تافرەتییکی داوین پێس!! **فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا** (٢٩) مەریەمیش هیچی نەگوت بەلکو ئاماژەى بوو پۆلەى نازداری کرد (تا لەو پێرسن)، هەموو (بە سەرسامیەوه) وتیان: چۆن قسە لەگەڵ مندالی ناو بێشکەدا دەکریت. **قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ**

ءَاتَنِي أَلَكْتُبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) ئینجا مندالی ساوا هاڤه گەفت و بەدەنگە ناسکەکەى وتی: بەراستی من بەندەى خوا، کتیی ئینجیلی پێ بەخشیووم و کردوومى بە پیغمبەرى خۆى. **وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا** (٣١) منى موبارەک و پیروزیش کردوو لە هەر کۆیدا بم و ئامۆزگاری کردووم کە نوێژەکانم ئەنجام بدهم و لە زەکاتدانیش دریغی نەکەم هەتا لە ژياندا هەم. **وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا** (٣٢) هەروەها فەرمانی پێداوم کە چاک رەفتار بم لەگەڵ دایکم دا و نەیکردووم بەکەسیکی زۆردا و بەدرەفتار.. **وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا** (٣٣) سلاوی پەرورەدگارم لەسەرە ئەو رۆژەى کە لەدایک بووم و ئەو رۆژەش کە دەمرم، ئەو رۆژەش کە زیندوو دەکریمەوه. **ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ** (٣٤) ئا ئەوەیە عیسی کۆری مەریەم، هەر ئەوەشە قسەى راست و دروست دەربارەى، کە ئەوانە (واتە جووەکان) گومان بەدەوریدا دروست دەکەن (گاوران، بەکۆری خوا لە قەلەمى دەدەن). **مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ** (٣٥) بێگومان ناگونجیت بوو خواى گەورە، کەس بکاتە پۆلەى خۆى (چونکە پێوستى پێى نیە) پاکى و بێگەردى شایستەى ئەو، کاتیک هەرشتیکی بریار بدات، ئەو بەراستی تەنها ئەوەندەى دەوێت کە فەرمان بدات و بلیت ببە، دەستبەجێ دەبێت. **وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ** (٣٦) بەراستی هەر خوا پەرورەدگاری منیش و پەرورەدگاری ئێویشە، کەوابوو بپەرستن، ئەمەیه

رښتيازي راست و دروست (رښتيازي دينداري و سهرفرازي ههردوو جيهان). **فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ**^{٣٦}
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ له گهل ئهو ههموو راستيانه دا ئينجا يه كسهر گروو
 دهسته كان له نيو خوځاندا راو بوچووني جياوازيان بو پيدا بوو، هاوارو ئاهو ناله بو ئهوانه ي كه بې باوهړن و
 (پروا بهو راستيانه ناكهن) كاتيك قيامت بهرپا ده پټ و ديمه نې سامناك و به سهرهاتي گه وړه ده بينن (كه
 ئيسته به دووري ده زانن). **أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ** ﴿٣٨﴾ ئهو
 روژهي (كه ئهو خوانه ناسانه) ئاماده ده كړين و دين بو لامان، (زور سهره!) ئاي كه چهنده ده زگاي بيستن و
 بينينان به هيژه، به لام سته مكاران ئه مړو له گومرايه كي ئاشكرادا ده زين. **وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ**
وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ ئهي پينغه مبه ر (ﷺ)، سته مكاران ئاگادار بكه له روژي ئاهو ناله و
 په شپاني كاتيك كار له كار ترازوه، له كاتيكدا ئهوانه له غه فله تدان و باوار ناهينن. **إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ**
عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ به راستي سهره نجام ههر ئيمه ده بينه ووه خاوه و ميراتگري سهر زه وي و ههموو
 ئهوانه ي كه له سهر به تي و بو لاي ئيمه ش ده گه ري نه ووه. **وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا**
 ﴿٤١﴾ ههروه ها له قورئاندا باسي (گوشه يهك له به سهرهاتي) ئيبراهيم بو ئهو خه لكه بگيره ووه، به راستي ئهو
 كه سايه تيه كي راستگو بوو، له پينغه مبه رانيش بوو. **إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْتِبِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا**
يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ كاتيك به باوكي وت: باوكي بهر پريم! ئه ووه تو بوچي شتيك ده پهرستيت كه نه گوي
 بيسته، نه كهس بهرچاو پروون و رو شنبير ده كات، نه هيچ سوو ديكت پي ده گه يه نيټ. **يَأْتِبِ إِيَّيْ قَدْ جَاءَنِي**
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ ئهي باوكي بهر خم! به راستي ئهو زانستي و
 زانباريه ي كه بو من هاتووه، (دهر باره ي ده سه لات و تواناي به ديمه نهر ي ئهم جيهانه) بيگومان بو تو نه هاتووه،
 كه واته په پره وي من بكه رښتو وپيت ده كه م بو ريگه و رښتيازيكي راست و دروست **يَأْتِبِ لِمَ تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ**^{٣٧}
إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ ئهي باوكي ئازيم! شه يتان مه پهرسته، چونكه به راستي شه يتان ياخي يه
 له خواي ميره بان و سهر كه شي كردووه. **يَأْتِبِ إِيَّيْ أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ**

لِّلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ ئەى باوكى بەريزم! بەراستی من دەترسم سزايەك لەلایەن خواى مېهه بانهوه يەخەت پى
 بگريت، ئەوكاتە ئيتەر دەبیتە يارو ياوهرو پشتتگىرى شەيتان. **قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَتَابِرْهِيمُ لِّينَ**
لَّمْ تَنْتَه لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ باوكى ئىبراهيم بەسەغلەتیهوه وتى: بۆچى ئەى ئىبراهيم تو (ئەوهنده) لە
 خواکانى من بىزارى، بەراستی ئەگەر کۆل نەدهیت و واز نەهینیت (چاوپۆشیت لى ناکەن و) بىگومان بەرد
 بارانت دەکەم، برۆ، ون بە لەبەرچاوم هەر نەتبىنمەوه. **قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي**
حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ ئىبراهيم وتى: سلاوت لى بىت (وا من دەروم) لەمەولا داواى لىخۆشبوون و (هیدایەت) لە
 پەرورەدگارم بۆ دەخوازم، چونکە ئەو زاتە زۆر منى خۆش دەوێت و پرێزى بۆ دانام. **وَأَعْتَزِّلُكُمْ وَمَا**
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ وا من دوور دەکەومەوه و
 کەنارگىرى دەکەم، لە ئێوه و لەو شتانەى کە لەجىاتى خوا دەپەرستن، من تەنها هاناو هاوار بۆ پەرورەدگارم
 دەبەم و هەر ئەو دەپەرستم، ئومیدەوارم کە پەرورەدگارم ناومێد و رەنجەرۆم نەکات و دوعاو نزاو پەرستم لى
 وەرگريت. **فَلَمَّا أَعْتَزَّلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾**
 جاکاتىک ئىبراهيم رۆشیت و دوور کەوتەوه لەو خەلکە گومرايه و لەو شتانەى کە لە جىاتى خوا دەيانپەرست،
 ئیمە ئیسحاقمان پێبەخشى و بە ئیسحاقیش، يەعقوبمان بەخشى، هەريەک لەوانىشان کردە پێغەمبەر. **وَوَهَبْنَا**
لَهُمْ مِنْ رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ ئیمە لە رەحم و بەخشندەي خوشمان هەموويانمان
 بەهەرور کردو ئیمە زمانى خەلکى دیندارمان هیناوتە گو کە (هەتا دنیا دىنايه) باسى ئەوانە بەچاکى و پاکى و
 بلندی بکەن. **وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾** يادى موساش باس بکە لە
 قورئاندا، بەراستی ئەویش کەسىکى هەلبژاردە و دلسۆزو پێغەمبەر و فرستادە بوو. **وَنَدَدَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ**
الْطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ لەلای راستى کىوى - طور - هوه بانگمان لى کرد، لەکاتى گفتوگوى نەینیدا
 نزیکان خستەوه **وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾** هەرورەها بەرەحمەت و بەخشندەي خۆمان
 هاروونى برايمان کردە پێغەمبەر و (هاوکار) بۆى. **وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ**

رَسُولًا نَّبِيًّا ۝٥٤ ئيسماعيل يش باس بکه له قورئاندا، به راستی ئەو له بەلێن و پەیمانەکانیدا راستگو بوو، ئەو
 پیغمبەرو پەوانە کراوی خوا بوو. **وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٥** ئيسماعيل
 ھەمیشەو بەردەوام، فەرمانی دەدا بە خێزانی و خزمانی، کە نوێژەکانیان (بە رێک و پێکی و لە کاتی خۆیدا)
 ئەنجام بدەن و زەکاتیش فەرامۆش نەکەن و ئەو لای پەروەردگاری شایستەیی رێزو پەزنامەندی بوو. **وَأَذْكُرُ فِي**
الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ۝٥٦ ھەروەھا لە قورئاندا باسی ئیدریس بکە، چونکە ئەویش
 پیغمبەریکی زۆر راستکارو راستگو بوو. **وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٧** بۆیە رێزی زۆرمان لیگرت و پایەدارو
 بەرزو بلندمان کرد لە جیگە و رێگەیی تایبەتدا. **أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ**
آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرَوْا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝٥٨ ئا ئەوانە کەسانێکن کە خوای گەورە نازو نەعمەتی بەسەردا
 رشتوون لە پیغمبەران، لە نەوێ ئادەم و ئەوانەش (کە لە کەشتیە کەدا) لە گەڵ نوحدای سوارمان کردن و لە
 نەوێ ئیبراھیم و یەعقوب و لەوانەیی کە ھیدایەتمان داو و ھەڵمان بژاردوون، ئەوانە، ھەركاتیک ئایەتەکانی
 خوای مێرەبانیان بەسەردا بخوێنرێتەو، بە پەلە سوژدە دەبەن و ئەسیرین لە دیدەیان دەبارێت، (لە سۆزو
 خوشەویستی پەروەردگاریان دلانی پر لە نوورو ئیانیان دەکوێت) و دەگرن. **فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ**
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝٥٩ لە دواي ئەوان کەسانیک لە نەوێکانیان بوونە
 جێنشین، کە نوێژەکانیان بەزایە داو شوێنی ئارەزووێکی نەفسیان کەوتن، ئەوانە تووشی گومرایی و سەرگەردانی
 و سزا دەبن (لە دنیاو قیامەتدا). **إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا**
يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝٦٠ جگە لەوانەیی کە تەوبە دەکەن و باوەری دامەزراو دەھینن و کارو کردەوێ چاک ئەنجام
 دەدەن، ئا ئەوانە دەچنە بەھەشتەو و ھیچ جوړە ستەمیکیان لی ناگرێت. **جَنَّتِ عَذْنُ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ**
عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝٦١ ئەو بەھەشتە پر لە باخە چرپانەیی کە خوای مێرەبان بەلێنی بە

بهنده‌کانی داوه له جیهانی شاراوهدا، به‌راستی ئەو به‌لینه‌ی خوا، به‌پۆیه‌ی و هەر دێته دی. **لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا**
لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ ئەوسا له‌وێ هه‌چ گوشتاریکی نابه‌جێ نابیسن، جگه‌ له
 سلاو کردن و (گوشتاری خوش و به‌جێ) نه‌ییت، له به‌یانیان و ئیواراندا (له هه‌موو کاتی‌کدا) رزق و پۆزی
 (خواردن و خواردنه‌وه‌ی خوش و به‌تام) بۆیان ئاماده‌یه. **تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا**
 ﴿٦٣﴾ ئەو به‌هه‌شت و شوینه‌ی خوشه، به‌و به‌ندانه‌مان ده‌به‌خشین و ده‌یانکه‌ینه‌ی خاوه‌نی، که خواناس و پارێزکارن.
وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ ماوه‌یه‌ک
 وه‌حی وه‌ستا، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له فریشته جوهره‌ئیلی پرسی، خوای گه‌وره‌ش له قورئاندا وه‌لامی دایه‌وه : ئیمه
 ته‌نها به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگارت نه‌ییت دانا‌به‌زین، هه‌رچی داهاتوو رابوردوو‌مان هه‌یه‌و ته‌وه‌ش له ئیوانیاندا هه‌یه،
 بۆ ئەو په‌روه‌ردگاره‌یه، وه‌نه‌ییت په‌روه‌ردگاری تۆ هه‌چ شتیک فه‌رامۆش بکات. **رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا**
بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ ئەو زاته په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و
 هه‌موو دروستکراوانی ئیوانیه، که‌واته، هه‌ر ئەو به‌هرسته و زۆر به‌رده‌وام و خوگره‌یه له په‌رستیدا، ئایا که‌س
 شک ده‌به‌یت هاوناوی ئەو و هاوتای ئەو ییت؟ (خاوه‌نی سیفه‌تی به‌رزو بلندو پیروز ییت وه‌ک ئەو؟!)
وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ ئاده‌میزادی (بێ باوه‌ر) ده‌لێت: ئایا کاتیک مردم،
 جاریکی تر له ئاینده‌دا زیندوو ده‌کریمه‌وه؟! **أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكْ شَيْئًا** ﴿٦٧﴾
 سویند به په‌روه‌ردگارت خوانه‌ناسان و شه‌یتانه‌کان کۆ ده‌که‌ینه‌وه، پاشان هه‌موویان به ده‌وری دۆزه‌خدا
 به‌چۆکدا ده‌هینین و (ده‌یانخه‌ینه‌ ناوی). باشه ئاخر ئاده‌میزاد بۆ ئەوه یاد ناکات به‌راستی ئیمه‌ پێشتر ر‌دروستان
 کرد، هه‌ر هه‌چ نه‌بوو؟ **فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا** ﴿٦٨﴾ سویند به
 په‌روه‌ردگارت خوانه‌ناسان و شه‌یتانه‌کان کۆ ده‌که‌ینه‌وه، پاشان هه‌موویان به ده‌وری دۆزه‌خدا به‌چۆکدا
 ده‌هینین و (ده‌یانخه‌ینه‌ ناوی). **ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَئِھْمَ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا** ﴿٦٩﴾ له‌وه‌ودوا له هه‌ر
 گرو و ده‌سته‌یه‌ک، ئەوانه‌ ده‌رده‌کێشین که زۆر یاخی بوون له خوای میهره‌بان (دژایه‌تی دین و به‌رنامه‌که‌یان

ده‌کرد). **ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا** ﴿٧٠﴾ پاشان زورچاک ئاگادارین به‌وهی که‌کی له‌وانه
 له‌پیشتر و شایسته‌تره به‌وهی که زوو بخریته ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه (تا به‌رژیت تیایدا). **وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا**
كَأَنَّ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ئیوه (خه‌لکینه) که‌ستان نی یه‌ تییهر نه‌کات به‌سه‌ر دۆزه‌خدا، ئیانداران بو
 ئه‌وهی زیاتر قه‌دری به‌هه‌شت و ره‌حه‌تی خوا یزان، کافران بو ئه‌وهی بکه‌ونه ناوی ئه‌م پیشه‌اته به‌یاردراوه
 هه‌ر جیه‌جی ده‌کریت. **ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا** ﴿٧٢﴾ له‌وه‌ودوا ئه‌وانه‌ پرگار ده‌که‌ین
 که‌ پارێزکارو خواناس بوون، سته‌مکارانیش له‌ناو دۆزه‌خدا به‌چوکدا ده‌هینین. **وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا**
بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ کاتیک ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه‌ به‌سه‌ر بی باوه‌راندایه‌ روون و ئاشکرا بخوینرته‌وه، ئه‌وانه‌ی که‌ بی باوه‌ر بوون به‌وانه‌ ده‌لێن که‌ باوه‌ریان
 هیناوه: باشه‌ کام له‌و دوو ده‌سته‌یه، جیگه‌و ریگه‌ی خوش و ژیا‌نی پر عه‌یش و نوشی بو‌ لواوه!! (نه‌فامان
 پیوه‌ریان ژیا‌نی دنیای ته‌مه‌ن کو‌تایه). **وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعًا** ﴿٧٤﴾ چه‌نده‌ها
 قه‌وم و خه‌لکی ناله‌بارمان پیش ئه‌مان له‌ناوداوه، که‌لوپهل و ناوما‌لیان له‌مان چاکتر بووه، سیاو قیافه‌شیان
 له‌مان ریگو پیکتر بووه (کوان؟... له‌ کو‌ین؟... بو‌ دیار نین؟...). **قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ**
الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا
وَأَضَعُفٌ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تو‌ بلی: ئه‌وه‌ی له‌ گو‌مرا‌ی دایه‌ باهه‌رخوای میه‌ره‌بان ته‌مه‌نی درێژو
 ما‌ل و سامان و دنیای پی بیه‌خشیت (به‌چی ده‌چیت، بو‌ کو‌یی ده‌بات، ئه‌په‌ری ئه‌وه‌یه) هه‌تا کاتیک ئه‌و
 هه‌ره‌شانه‌ ده‌بین که‌لیان ده‌کریت، یان سزاو ئازاری دنیا‌یه، یان به‌رپا‌بوونی قیامه‌ته، جا خا‌ونه‌ناسان له‌ئاینده‌دا
 ده‌زان ک‌ی جیگه‌ و ریگه‌ی ناخوشه‌و ک‌ی له‌شکرو سه‌ربازانی لاوازه. **وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى**
وَالْبَقِيَّتُ الصَّلَاحُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾ له‌ولاشه‌وه ئه‌وانه‌ی ریازی هیدا‌یه‌تیان
 گرتو‌ته‌به‌ر خوا زیاتر هیدا‌تیان ده‌دات، به‌لام دل‌یا‌ین کرده‌وه چاکه‌کان که‌ به‌ره‌مه‌یان ده‌می‌ننه‌وه پادا‌شتیان چاک‌تره
 لای په‌روه‌ردگارت با‌شت‌ین سه‌ره‌نجامیشه. **أَفَرَأَيْتِ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا** ﴿٧٧﴾ ئایا

ئەو جۆره كەسانەت بېنىووه، كە باوەرى بەئایات و فەرمانەكانى ئىمه نیهو دەلیت: سویند به خوا من سامان و كۆرو نهوهم پى دەدریت! **أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا** ﴿٧٨﴾ باشه، ئاخۆ (ئەو بەنده یاخیه) بهنهنی و شاراوەكانى زانیووه، یاخود بهئینی وەرگرتوووه له خوای میهرەبان (كە دنیا به دلی ئەو بیّت؟! **كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا** ﴿٧٩﴾ نهخیر، وانى یه (به دلی ئەو ناییت) ئەوهی كە دهیلت له ئایندهدا تۆمارى دهكەین لهسەرى و سزای دوور و دریشى بۆ ساز دهكەین. **وَنَرِئُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا** ﴿٨٠﴾ ییگومان ئەوهی ئەو دهیلت: به میراتی لى دەسینینهوه، به ته نهاش دیتە لامان (بۆ لیپرسینهوه). **وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا** ﴿٨١﴾ ئەو بى باوەرانه له جیاتی خوا جۆره ها شتی تریان کردۆته خوای خویان تا پایەدارى و دەسه لاتیان (به خە یالى خویان) دەست بکهویت. **كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا** ﴿٨٢﴾ نهخیر، وانى یه (خە یالیان خاوه)، ئەو شتانهی ئەوان دەپه رستن، (له رۆژى قیامه تدا) باوه رپان به پهرستنى ئەوان نیه و نارەزایى دهرده رن، (به لكو به سهختى) دژایه تیان دهكەن و به رپه رچیان دده نهوه. **أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا** ﴿٨٣﴾ ئایا نایینیت به راستى ئیمه چۆن شه یتانه كان ده نیرینه سهر خوانه ناسان، به گهرمى هانیان ددهن بۆ تاوان و گوناھو خراپه. **فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا** ﴿٨٤﴾ ئەو ی پیغه مبه ر ﷺ په لەیان لى مه كه، چونكه ییگومان ئیمه به وردى ههر هه موو كارو كرده وەیان به ژماره تۆمار دهكەین. **يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا** ﴿٨٥﴾ رۆژىك دیت ئیمه دهسته دهسته خواناس و پارێزكاران بۆ لای خوای میهرەبان به رى دهكەین (تا به دیدارى شادبىن و بیانخاته به هه شته وه). **وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا** ﴿٨٦﴾ تاوانبارو گوناھكارانیش به په لهو به تینویه تی رایپچ دهكەین بۆ ناو دۆزهخ. **لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا** ﴿٨٧﴾ ئەوانه خاوه نی تكانین و كەس تكانیان بۆ ناكات، مه گەر ئەو كەسه ی كه له كاتی خۆیدا خوای میهرەبان به ئینی پێداوه كه تكانات یان تكانى بۆ بكریت. **وَقَالُوا أَتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا** ﴿٨٨﴾ جووله كه و گاورو بت په رستان دهیانوت: خوای میهرەبان رۆله و نهوهی بۆ خوى

داناوه!! **لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا** ﴿٨٩﴾ سویند به خوا به راستی بوختانیکي ناڅولاو ده کهن و گوftarیکي ناشایسه و
 سهرسورپهینه ده لښ. **تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا** ﴿٩٠﴾ خه ریکه
 ئاسمانه کان له ناڅولایي ئه و گوftarه نابهجییه، له ت و پت بیټ، زهوی خه ریکه شهق بهریت و رڼیچیت،
 کیوه کانیش خه ریکه بکهون و ورد و خاش بڼ. **أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا** ﴿٩١﴾ کاتیک که نه فامان بوونی رڼه و
 نه وه یان دایه پال خواي میهره بان. **وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا** ﴿٩٢﴾ له کاتیکدا بو خواي میهره بان نه هاتووه
 و رهوا نیه که نه وه بو خوی بریار بدات. **إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِيَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا** ﴿٩٣﴾ هیچ
 که سیک نی یه له ئاسمانه کان و زهویدا، که بهنده ی ملکه چی خواي میهره بان نه بیټ. **لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ**
عَدًّا ﴿٩٤﴾ سویند به خوا بیگومان ههر هه موویانی سهرژمیر کردووه و یهک یهک ژماره ی کردوون (که سی لی ون
 نایټ)، ههر هه موویان رڼی قیامت دینه پیښه وه، بو لای به تاک و تنه ا (بی پاسه وان و بی که س).
وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ یه که یه که ی ئه وخه لکه به تاک و تنه ا ی دیت ئاماده ده کریت له بهردهم
 دادگای پر له دادوهری خوا دا. **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا** ﴿٩٦﴾
 به راستی ئه وانه ی که باوه ریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان ئه نجمداوه، له ئاینده دا خواي میهره بان سوژو
 خوښه ویستی و ریزی (تایه تیان) بو ئاماده ده کات، (ههروه ا له لایهن فریشته کان و ئیامداران و نیشته جیکانی
 به هه شته وه) خوښه ویست و ریزدارن. **فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا** ﴿٩٧﴾
 جا بیگومان ئیمه ئه م قورئانه مان ئاسان کردووه و ههر به زمانی تو ره وانه مان کردووه، بو ئه وه ی مزده ی پی
 بدهیت به پاریزکارو خواناسه کان، ههروه ا که سانی سهرسهخت و که له ره قی پی بترسینیت. **وَكَمْ أَهْلَكْنَا**
قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾ ئیمه چهنده ها قوم و خه لکی ناله بارمان
 پیش ئه مان له ناوبردووه، ئایا ههست ده که یت که یه کی له وانه مایټ، یان سرته یهک، چرپه یهک، مشه یه کیان،
 لیوه بیټ؟!

